

عنوان مقاله:

تحلیل کارکرد مفهوم انسان مذهبی میرچا الیاده در حکایات کرامات فارسی با تکیه بر اسرارالتوحید

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی، دوره 14، شماره 50 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

صدیقه موسوی قومی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمود عباسی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبدالعلی اویسی کهخا - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

به نظر الیاده برای انسان مذهبی همیشه یک واقعیت مطلق و مقدس وجود دارد که فراتر از این جهان است و خود را در این جهان متجلی می‌سازد و به آن تقدس و واقعیت می‌بخشد. این واقعیت و تقدس همان است که در رفتار و گفتار شیخ بوسعید در حکایات اسرارالتوحید بیان می‌شود. در این مقاله با روش تحلیلی توصیفی و با مراجعه به منابع نظری تحقیق تلاش شده است تا مشخصه‌های انسان مذهبی الیاده به تفکیک بر روی اشخاص اصلی حکایات، راستی آزمایی شود تا میزان سنخیت این دیدگاه با حکایت‌های اسرارالتوحید مورد بررسی قرار گیرد. نتایج نشان می‌دهد که شیخ بوسعید به عنوان یک انسان مذهبی، زمان تاریخی را برانداخته و به زمان مقدس دست یافته است. هم از این روست که هر یک از اطرافیان که مصداق انسان تاریخی هستند، به نسبت ارتباطی که از طریق بوسعید با زمان مقدس برقرار می‌کنند، می‌توانند شمه‌ای از جاودانگی و کاستی ناپذیری را دریابند. با تحلیل حکایات اسرارالتوحید مطابق با الگوی پیشنهادی الیاده، شیخ بوسعید مصداق انسان مذهبی است و کرامات وی و اتفاقات و رخدادهای پیرامون وی انکار جهان واقعی و گریز به جهان رویا و تخیل نیستند.

کلمات کلیدی:

انسان مذهبی، زمان مقدس، الیاده، اسرارالتوحید، کرامات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856500>

